Súd:	Krajský súd Žilina
Spisová značka:	9Co/137/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6119203352
Dátum vydania rozhodnutia:	18. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ján Burik
ECLI:	ECLI:SK:KSZA:2021:6119203352.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne SetCar sk, a.s., so sídlom Priemyselná 10, Sučany, IČO: 50 387 189, zastúpenej JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom so sídlom K. X, V., proti žalovanej KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenej JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom F. N. X/P., A., o zaplatenie 106,33 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 21C/19/2019-137 zo dňa 18.08.2020, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. p o t v r d z u j e .

Vo výroku II. ponechal rozsudok nedotknutý.

Vo výrokoch III. a IV. mení rozsudok tak, že žalobkyni voči žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin zaviazal žalovanú uhradiť žalobkyni sumu 106,33 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. V rozsudku zároveň priznal žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu a žalovanej priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 4 ods. 2, § 11 ods. 6 písm. b) Zákona o povinnom zmluvnom poistení v spojení s ust. § 442 ods. 1, 3, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že náklady vynaložené poškodenou je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poistnou udalosťou, a preto žalobkyni vznikol nárok na náhradu škody voči poisťovni v plnej výške, teda vo výške celkových nákladov prenájmu motorového vozidla v sume 422,40 eur, pričom žalovaná poskytla poistné plnenie len vo výške 316,07 eur.
Zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej poškodená postúpila na žalobkyňu pohľadávku z titulu neuhradenej pohľadávky z poistnej udalosti, považoval za uzavretú v súlade s právnymi predpismi. Žalobkyňa je aktívne vecne legitimovanou na uplatnenie nároku z titulu náhrady škody, nakoľko zmluvné strany sa zároveň dohodli na započítaní vzájomných nárokov, t. j. nároku na zaplatenie faktúry a nároku na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky. Poistnou udalosťou bol poškodenej vnútený určitý skutkový a právny stav, ktorý, ak musela riešiť zapožičaním náhradného vozidla, tak náklady z nájomného sú nákladmi, ktoré je povinná žalobkyni v rámci vzniku poistnej udalosti zaplatiť žalovaná. Za obdobie, keď bolo auto v oprave považoval nárok na náhradu škody v príčinnej súvislosti so škodovou

udalosťou. Žalovaná priznala žalobkyni na základe rovnakého skutkového stavu poistné plnenie, ktorého výšku, rozsah len skrátila. Pokiaľ žalovaná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov namietala, bolo dôkazné bremeno na jej strane. Jej argumentácia ostala len v rovine nepreukázaných tvrdení. Vo zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázané nesplnenie si povinnosti zo strany žalovanej v súlade s ust. § 11 Zákona o povinnom zmluvnom poistení. O trovách prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol poukazujúc na Uznesenie Ústavného súdu SR z 19.11.2019, sp. zn. I. ÚS 453/2019, podľa ktorého základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené v § 255 CSP (zásada úspechu v konaní) nevylučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania - prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho, ktorý by vyústil do rozhodnutia o nároku na náhradu trov jednotlivých konaní (§ 262 ods. 1 CSP) tromi samostatnými výrokmi.

3. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaná, ktorá nesúhlasila s výrokom I., ktorým ju súd zaviazal uhradiť žalobkyni sumu 106,33 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a s výrokom III., ktorým priznal žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu. Žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť vo výroku I. a III. a vec mu vrátiť v zrušujúcej časti na ďalšie konanie dôvodiac tým, že prvoinštančný súd vyslovil síce právne závery, ale nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Napadnuté rozhodnutie je podľa jej názoru výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí aj samotnou nepreskúmateľnosťou. Zo súdom zisteného skutkového stavu vyplýva, že poškodená mala voči žalobkyni záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodená predstavovala subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobkyne a nemohol teda platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodenej na žalobkyňu, keďže poškodená pred jej cesiou pohľadávku neuhradila. Je nepochybné, že žalobkyňa nebola úspešná v plnom rozsahu, a preto jej súd prvej inštancie nesprávne priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobkyňa, ktorá nesúhlasila s výrokom IV., ktorým ju súd zaviazal uhradiť trovy odvolacieho konania žalovanej. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a priznal jej voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Namietala, že aj napriek tomu, že bola vo veci úspešná, náhrada trov odvolacieho konania bola priznaná žalovanej a to iba z toho dôvodu, že odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie na základe odvolania žalovanej. Zrušenie kontumačného rozsudku a vrátenie veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie nemožno považovať za úspech žalovanej v spore. Konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacie konanie predstavuje jeden celok, a preto ho nemožno „rozfázovať". Čo sa týka záveru vyjadreného v uznesení Ústavného súdu SR z 19.11.2019, sp. zn. I. ÚS 453/2019, toto sa týka výlučne dovolacieho konania, ktoré predstavuje samostatnú, nezávislú časť konania. V ďalšom poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/56/2020 zo dňa 09.09.2020.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej prostredníctvom právneho zástupcu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti napadnutej žalovanou ako vecne správny potvrdiť. Súd prvej inštancie vzhľadom na skutkové okolnosti a vykonané dokazovanie mal aktívnu vecnú legitimáciu žalobkyne za preukázanú z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej došlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky z poškodeného na žalobkyňu. Tvrdenia žalovanej o neexistencii pohľadávky, neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky (v rozpore s ust. § 524 OZ) sú neopodstatnené. Právne posúdenie a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v otázke namietanej aktívnej legitimácie považovala za riadne, zrozumiteľné a správne, v ktorej súvislosti poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým zaviazal žalovanú uhradiť žalobkyni sumu 106,33 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil a vo výroku o nároku na náhradu trov konania podľa ust. 388 CSP zmenil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Vo výroku II., ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol, odvolaním nenapadnutý, ponechal rozsudok nedotknutý.

7. Pokiaľ išlo o skutkové zistenie, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci ohľadom nároku žalobkyne na zaplatenie istiny, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani zo strany žalovanej neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

8. Z dôvodov napadnutého rozhodnutia je zrejmé, z ktorých konkrétnych skutočností súd vychádzal, ako vec právne posúdil i akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, a preto ani odvolaciemu súdu neprislúchalo vyhodnotiť dokazovanie iným spôsobom, než ho hodnotil súd prvej inštancie.

9. Pokiaľ žalovaná v priebehu celého konania namietala aktívnu legitimáciu žalobkyne spochybňujúc zmluvu o postúpení pohľadávky, tu je potrebné zdôrazniť, že táto otázka bola riešená odvolacím súdom v mnohých veciach (rozsudky vo veciach 9Co/86/2019, 10Co/316/2018, 6Co/148/2019), na ktoré nakoniec správne poukázala i žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu a kde už bolo jednoznačne konštatované, že nie je možné hľadieť na skutočnosť vzniku škody tak formalisticky, že poškodený neuhradil predmetnú faktúru, dokiaľ nedošlo k fyzickému prevodu finančných prostriedkov z majetkovej sféry poškodeného do majetkovej sféry žalobcu. Neexistuje predsa rozdiel v tom, či poškodený uhradí žalobcovi v hotovosti nájomné a následne žalobca zaplatí tú istú sumu ako odplatu za postúpenie pohľadávky späť poškodenému, alebo sa toto zrealizuje vzájomným zápočtom, a preto ani na túto námietku zo strany žalovanej odvolací súd neprihliadol.

10. Čo sa týka námietky žalobkyne ohľadom nároku na náhradu trov konania, túto považoval odvolací súd za dôvodnú, a preto v tejto časti rozhodnutie zmenil. Pôvodne v predmetnej veci rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom pre zmeškanie žalovanej č.k. 21C/19/2019-86 zo dňa 11.06.2019, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/238/2019 zo dňa 28.11.2019. Ust. § 255 CSP upravuje zásadu nároku na náhradu trov konania na základe pomeru úspechu vo veci. Ust. § 396 ods. 3 CSP upravuje, že ak odvolací súd zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. Ani predmetné ustanovenie nehovorí o tom, že má byť o trovách pôvodného (predchádzajúceho) odvolacieho konania rozhodnuté samostatným výrokom, ale ako o jednom celku rozhodne o nich súd prvej inštancie v novom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). Samostatný výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania prichádza do úvahy iba v prípade ak odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdzuje (ide o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, § 262 ods. 1 CSP). Civilný sporový poriadok osobitne upravuje rozhodovanie pri zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie tak, že odvolací súd rozhodne opäť aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 2 CSP). Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ bolo pôvodným rozhodnutím odvolacieho súdu zrušené rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci, rozhoduje aj o nároku na náhradu trov konania do vyhlásenia tohto rozhodnutia. Tento nárok bude tvoriť jeden celok, a preto bude o nich rozhodované jedným výrokom podľa pomeru úspechu strany vo veci.

11. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 255 ods. 1 CSP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni, ktorá mala v odvolacom konaní úspech, náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).